

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:

1 óra 80 fillér.

3 óra 1.80 fill.

Vidéken:

1 óra 1 kor. 20 fillér.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Deák Ferencz-u. 18. sz.,

hová minden levelezés

és egyéb küldemény

czimzendő.

Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Lapzárás: este 10 órakor.

Felelős szerkesztő: Schaberl József.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Ujabb postarablás Kolozsvártt.

Széllcsend.

Kolozsvár, jan. 20.

És az Ur lelke van a vizek fölött. A Széll uré, a magyar politikai élet tepszpedő vizei fölött. Aki kénytelen vele, hogy figyelemmel kísérelje a magyar politikát és eszméket keressen ott is, ahol nincsenek, olyan szárandó ember, amilyen nincs több ezen a kerek világon. Menthetetlenül csömört hagy; eléri ez a betegség, amely annyira nemzeti, hogy nem is képzelhető másutt, mint magyar földön.

Csak hogy ezt nem lehet ám olyan könnyen kimasszirózni, mint a másikat. Aki ebbe beleesik, az hiába tesz akármit, hiába. Megundorodik az emberektől elveszti hitét a nemzetben, bizalmát az Isteni gondviselésben.

A magyar parlament készül a kiegyezési tárgyalásokra. Már abból a kevésből is, amit eddig róluk tudunk, megállapítható, hogy semmivel sem állunk jobban, mint hat évvel ezelőtt, Bánffy idejében. De az akkori erős ellenzéki akciónak nyoma sem mutatkozik. Csöndesen elsimulva pihennek az ellenzéki habok és az ur lelke száll a vizek felett.

Hiszen csak az okát ne lehetne olyan könnyen megtalálni, — jó lenne minden. De mikor nyilvánvaló, hogy ami Bánffy ellen bősitette a parlamentet, nem a haza érdekeinek eladása, hanem a választási atrocitások. Ami pedig Széll ellenében nyugalomra bírja, az a tiszta választásoktól való félelem. Nem az ország, hanem a képviselő urak magánérdekei. Ha nem a tengerszemet, hanem az egész

Dunántúlt, a Balatonnál együtt vesztették volna is el. Ma nemcsak Horvátországban, de a magyar alföldön is horvátul állítanak ki ezután az utleveleket, ha elzárnók egész kivitelünket, akkor sem lennének többé olyan zajos jelenetek, mint Bánffy idejében. Kivéve, ha elrendelnék az új választásokat . . .

Az ország pedig megcsömörödne, a beteg ember egykedvű nyugalmával nézi ezt a komédiát. Bánffy pénzén, erőszakon vásárolta az embereket; Széll cukros fenyegetéssel — és mindez olyan mindegy nekünk! Nem látunk sehol olyan magot, amiből jobb állapotok viránya származhatnék; jobban tehát nem lehet, akkor pedig — minden mindegy. Valahogy csak lesz,

Hja. így van az, ha hivatal, kenyérkereset lesz abból, amit méltóságnak csináltunk, amikor csináltuk. És így van az nálunk nem csak a képviselőséggel. Azt is méltóságnak szánták és lett belőle magasabb fokú ügynöki állás, ami után tőri magát minden strébere ennek az országnak. Az pedig sok van:

S aki szerencsésen bejutott, nagyon tudja, minő konkurrencziával kellett megküzdenie; azért hát ügyel a maga üzleti érdekeire. Nem kockáztatja könnyelműen abukást. Az ország érdekei? — ugyan ki gondol vele! Akkor sem az járt az eszében, mikor föllépett, annál kevésbbé most, mikor még nem vigéczkedte ki a költségeket. Az iroda forgalma még nem hajtott annyit, a választókerületben még csak most tart közgyűlést a bank, a hitelezők csak addig vár-

nak a dobbal, míg az adós befolyásos ügynök . . . még korán lenne az új választás . . .

A közvélemény pedig. Az nem ér rá köztük szétütni. Beteg: csömört kapott,

Igazán nem csoda.

Utazás a sajtókönyv körül.

Kolozsvár, jan. 20.

Üres a sajtókönyv. A rendőrség hallgat, mintha kínese Kolozsváron nyolcz hosszú napon semmi sem történt volna.

A sajtókönyvbe 12-ike óta egyetlen bejegyzés sem történt, hála a rendőrség buzgalmanak, mert az ő tudtával semmi, de a nélkül sok, nagyon sok dolog történik; vagy tán nem akarják bevezetni az eseményeket?

Nem csoda ilyen körülmények közt, ha, míg az inspekciós és rendőrbiztos urak édesen álmodnak szenzációs fogásokról, valami jó kedvű ur a sajtókönyvben megkérdi, hogy a rendőrségről látta Fedák Sárut?!

Különbözn szeretnők tudni, hogy tulajdonképpen minek is van sajtókönyv, ha semmit abba be nem vezetnek?

Legutóbb is két ezigányt fogott el a rendőrség a szamosújvári fegyintézet megkeresésére, kiket az igazságügyi palotába az új börtönökbe szállásoltak el ideiglenesen.

A ezigányoknak azonban egy cseppet sem imponált a „cifra” épületben lakás és mindenáron szabadulni óhajtottak onnan, kifőzték tehát tervüket, hogy kiásnak és — ez jellemző a drága igazságügyi palota szilárdaságára — rövid 3 órai munka után sikerült akkora rést vájniok a laza falban, hogy megkisérelhették a szökést. Esti 5 óra tájban alkalmasnak találták az időt a szökésre és nem is rajtuk mult, hogy az ügyészségi fogház nem lett szegényebb két fogollyal és a „Budapesti Közlöny” két körözéssel gazdagabb. Ugyanis az egyik börtönőr éppen akkor ért oda, mikor az egyik ezigány felső testével már kint volt a lyukból s így megakadályozta a szökést.

A rendőrség, hol a fogást csinálták, érthetetlen módon mélysegesen hallgat a dologról is, mint számtalan másról.

Nem tudjuk mi értelme volt ilyen körülmények közt olyan

nagy grandezzával sajtókönyvet csinálni, ha a rendőrség tendenciózusan hallgat mindenről, mi a sajtót érdekl.

Feltételezzük, hogy ez a hanyagság nem rejteget újabb misztifikációkat.

Ideje volna, hogy a főkapitány — mint mindig, most is — erélyes intézkedéssel vessen véget a sajtó és közönség ilyen télen megtévesztésének; mert a bünkrónika eltitkolásával nem szerezhet a rendőrség magának jó hírnevet, mivel a bünokról úgy is értesül a közönség és ezzel a rendőrség tehetetlenségéről is.

Szegényember — csudaember! . . .

— Reggeli levél. —

Kolozsvár, jan. 20.

Tegnapi lapunkban ugyanezen a helyen védelembe vettük az esküdtszéki intézményt, mint a birói világ pandaemoriában az egyedüli megfertőzeten — Igazságot! közleményünk, vizsgálóra talált a modern élet kiválóbb vezérférfiai körében, akik szintén elismerik, hogy a törvényszék ama passzusa, mely a teljes egyenlőség kritériumát írja körül gyakran, igen gyakran azt látszik igazolni, hogy „nem mind törvény, ami írva van!” . . . Mert tények igazolják, hogy a gaddaggal, előkelővel szemben soha nem alkalmazzák a büntető-codex valamelyik paragrafusát úgy, miként annak súlyát a szegényemberrel éreztetik. Ezt mondja az az eset is, melyet egyik tagjától az előbb említettem körnek hallottuk.

A közelmúltban váltohamisításért és rágalmaszástért pört indítottak egy erdélyi mágnás ellen. Addig huzták, vonták, igazították, felebezték az ügyet, míg végre elitelték a „gró” urat 3 napi fogházra és 10 korona pénzbüntetésre.

Ilyen „protekeziós” ítéletet találunk még többet is a bölcs birói belátásról regélő foliánsokban. Találunk bizony, de soha sem szegényembernél. Vajjon miért? Talán mert az a bizonyos paragrafus, az előkelőségben, gaddagságban, avagy a czimben keresi az igazságot? . . .

A törvény (jól jegyezzük meg; a birák törvénye!) könyörtelenül 2—3 hónapra elítél egy szegény embert csak a rágalmaszástért, bár az a paraszt nem is tudta, hogy ő most rágalmaszott. Ő magát büntetlennek érezvén, a büntetés neki igazságtalannak

tetszik. Hogyne?! Mikor egy mágnást rágalmazás és egyben véltóhamisítás büntetéseért csak 3 napi fogházra és 10 korona pénzbüntetésre ítél a törvény. *Salvus conductus* ez, ki adva a böles bírói belátás által. S míg kilóval mérjük a szegények igazságát, a tietek — oh, nemes ivadécai az ösöknek! — csak grammokkal szolgál.

Ha már törvénykezésünkben is életre kapott a protekció, miért félünk a becsületes polgárokból alakult esküdtségi bíróság jövőjétől? Hiszen, ha minden úgy marad, mint ahogy volt, akkor nemsokára oda jutottunk volna, hogy a mágnást, ki csupán puszsióból lelővi szolgáját a „böles bírói ész“ fölmenti, de ha ez a szolgálta jogos önvédelemből üti le a bárót, mint a veszett kutyát — úgy kimondják az előre megfontolt szándékkal végrehajtott emberölés büntetést, mely után a bűnös Fridrich sorsára jut.

Ne dobjunk tehát követ az esküdtszékre, amíg arra rá nem szolgál. És eddig, míg mecsoktalan multtal dicsekedhetik . . .

Újabb postásrablás Kolozsvárt

Kolozsvár, jan. 20.

A rémes befejezésű Bürgerügy alighogy feledésbe mult, máris legújabb postásrablás tartja izgalomban Kolozsvár polgárait. A körülményeket, melyek a rablás tényéhez fűződnek, még homály fedi, annyiival is inkább, mert a szenzáció hőse aki tanuk nélkül áll ez ügyben, minden föltevést megengedő ellentmondásokkal számolt be esetről, de nem lehetetlen, hogy a rendőrség által folyamatba tett vizsgálat érdekes részleteket fog kideríteni. Az esetről egyébként a következő értesítést szerezte be munkatársunk.

A „részeg“ postás.

Vasárnap délelőtt, kevéssel kilencz óra után megbotránkozást keltett a Mátyás királytérén egy részeg postás, a ki a nagy-tözsde előtt szemérmetlen kifakadásokkal támadt a járókelőkre. Majd, mikor a terrorizálást megunt, hatalmas kurjantásokkal dult végig a főuton, míg lábai meg nem tagadták a szolgálatot s hanyatt nem terült a kövezeten.

E botránny láttára a sarkon álló rendőr a postáshoz sietett s összeszedvén az elhullatott és kézbesítésre reabizott összeget, bekísérte őt az inspekziós szobába, ahol *Kallós Béla* rendőrbiztos — azért, mert a kézbesítő rablásról beszélt — azonnal bevezette az eljárást.

Hol történt a rablás?

A pénzkézbesítő *Jánki János* nak mondta magát s vallomását azzal kezdte, hogy a táskában 2756 korona kézbesítésre való összeggel indult ki.

Mikor már bejárta a félkerületet, egy ismerősével találkozott a Trefort-utczában, aki behívta őt, néhány percze lakására.

Jánki, a kemény hidegre való tekintettel, elfogadta a meghívást, sőt a saját pénzéből pálinkát vásárolt, mit ismerőse valami folyadékkal vegyített föl. Ebből az italból fogyasztottak mindketten.

Poharazás alatt letette a pénzes-táskát, melyet az állítólagos ismerős hirtelen megragadott. **Ugyane pillanatban hátulról földretiporták Jánkit, szeméit beköfözték** s mikor kiáltásaira a szomszédok levették szeméről a köteléket, már senkit nem látott maga körül. Eleintén jelentést akart tenni fölöttes hatóságának, de lábai meztagsadták a szolgálatot, sőt annyira tehetetlen és kábult vala, hogy csak támogatás mellett juthatott kocsijához.

A nagy-tözsde szomszédságában megint pénzt kellett kézbesítenie, de amint földet érték lábai, szokatlanul szédülni kezdett és elterült a kövezeten.

Ki a tettes?

A pénzkézbesítő vallomása után azonnal nyomozást indított a rendőrség az állítólagos tettes földérintésére. A nyomozást megnehezítette s magát az esetet különös színben mutatta be az a körülmény, hogy a már kijózanodott postás sem a tettes nevét, sem az esemény színhelyét nem tudta megnevezni.

A délután folyamán Jánkival egyetemben tüvé tette a rendőrség a Trefort-utca minden zugát, hogy a tettes és a színhely nyomára találjon, de minden fáradozásuk meddő eredményre vezetett.

Jánki Jánost, ki **egyezer-négy-száz koronának nem tudta gazdáját adni**, szoros megfigyelés alá helyezték s a vélemény abban összpontosult, hogyha a postás vallomása a valóságnak megfelelő, úgy az a lázasan keresett tettes, erősen ható, kólintó szerrel tette ártalmatlanná. Semmi körülmények között azonban nem állja meg helyét az a föltevés, hogy ez a kábító szer esetleg olyan hatást gyakorolt volna emlékező tehetségére, mely az előbb történetek iránt homálylyal borítaná be azt.

A sajtókönyv.

És itt kénytelenek vagyunk néhány szóban említést tenni arról a könyvről is, melyet dr. *Hadady Endre* főkapitány — szerinte — azért létesített, hogy a hírlapírók minden a rendőrség elé kerülő nevezetes ügyről „gyors és pontos tudósítást nyerjenek“ s melynek *sajtókönyv* nevet adott a hivatalos ész.

A czim elég hangzatos, de — bocsanatot kérünk — mi nem czimeket kérünk a rendőrségnél, hanem anyagot kérünk tőle. ezzel pedig bőven rendelkezik a hatóság.

Ne higye ezt sem a főkapitány, sem bármelyik közege, hogy a rendőrségünknek szánandó tehetetlenségét bizonyító esetek örök időkhig az ismeretlenség homályában maradnak, ha nem tesznek említést a sajtókönyvben. Ez a tendencia na-

gyon is jellemző reánk s főleg arra az állápontra, melyet a sajtóval szemben elfoglalnak.

Ugy hisszük, hogy a sajtó és rendőrség között olyan nexus áll fenn, mely kedvező formájában sikerrel hathat a közérdekre. Szívesen konstatáljuk azt is, hogy egy-két — „bizonyos“ sarkantyus közegekre utalunk — alárendelt sokkal kevesebb intelligenciával rendelkeznek, sem hogy számot tudjon adni arról a kapcsolatról, de azért van főkapitányunk, hogy utasítást adjon alárendeltjeinek s kioktassa őket, hogy a sajtókönyv nem az a felületes valami, ami egy nélkülözhető rosszat helyettesít.

Mindezt azért mondtuk el, mert arról az esetről is hallgat a — mi könyvünk!

Világítási mizeriák.

Kolozsvár, jan. 20.

Senki, aki figyelemmel van a polgárok érdekei iránt nem ismer még egy várost, ahol az adó-alanyok oly mostoha elbánásban részesülnének, mint Kolozsvárt. Közérdek, jogos panasz, méltány sérelem, követelés mind ismeretlen fogalm az intézők előtt, ha a polgárság hangoztatja azt s ha a polgárság fordul ezekkel a végrehajtást eszközölő „urak“ plénuma elé.

Megszoktuk a dolgok egyöntetű mentében ezt a malicziózus megligálást. Megszoktuk, hogy az illetékes faktorok mindannyiszor a jól szimulált hallucinálás köpenyébe burkolózzanak, ha a polgárok érdekében valamelyes irányban föl szólalunk, de hogy a közigazgatás legelemibb terein konstatált hibák, fogyatékosságok ellen tett panaszunk sem találjon meghallgatásra, ez valóban csak ott lehetséges, ahol oly érzéketlenek a kommunitás tagjai, mint kincses Kolozsvárt.

Mert „oly sok balszerencseközt és oly sok vizsály után“ megérdemelné a polgárság; hogyha a tanács a város utjait már az ő szokott, speciális módszere szerint tartja fön, legalább a világítást illetőleg lenne engedékeny a s megtanulná, hogy koromsötét éjszakákon az optikai megfigyelésekre adott két szemgolyónak hérosi küzdelmet kell ki fejtenie a sötét ellen vívott tusában . . . Megtanulná, hogy a világítás kérdésében a polgárok nem ismerik el a gregoriánus naptár utmutatását s nemcsak akkor van szükségünk a világosságra, ha a kalendárium hold- és napfogyatkozást mutat, hanem akkor is, ha a hold sugarait a fellegek, vagy a köd fogja fel.

Joga, régi sérelem ez, mely mindig új marad, amíg a „böles“ intézők agyuk kerekét nem terelik helyes utra.

A dicsőség fénye.

Kolozsvár, jan. 20.

Volt-e valaha gyermek, aki ne akart volna katona lenni? Volt-e valaha ifju, aki nem

akart volna színész, író, költő — hires, babérral koszoruzott név tulajdonosa lenni? Alig hiszszük. A gyermek fantáziáját izgatja a ruha, az ifjut a név, a dicsőség ragyogvány a Ifjuvá serdülvén a gyermek, hajh, de hamar kiseret az uniformis csalóka fényéből — s az ifju is hamar belátja, hogy a hirnév óriásai többnyire roskatag, megtört koravének, akik egészségüket adták a dicsőség hideg sugaraíért.

Mégis akad mindig lelkesedő idealista, ki odavet mindent, amivel bír, azért a halavány derengésért, amit dicsőségnek hívnak. Hányadiknak reményeit váltja valóra az élet — ki tartaná számon?

Exaltált lelkek mindig vannak a világon; sorsukból több-kevesebb okulást mindig szerezhet a esöndes szemlélő. S legtöbbször e tanulság a Dávid király hires mondása: vanitatum vanitas. Hiabavalóság minden, csak az ember gyermekies képzelődése tulajdonit neki értéket.

Ime, egy ifju huszárhadnagy, gazdag szülők fia, odaveti a gyermekkor álmának tárgyát: a ragyogó uniformist és áldozatul veti az ifjukor álmának: a hirnévnek. Szathmáry Ervin huszárhadnagy levélben kérte fel a napokban Mezei Béla leendő pécsi színigazgatót, hogy társulatához szerződtesse.

Író-emberek, szakértők szavára, kik az ifju hadnagyban tehetséget látnak, szerződtesse a direktor a hadnagyot. Lehet tehát, hogy a pályaváloztatást a gyermekábrándok fölázdozását nem lesz oka megbánni. De ki tudja elégedett lesz-e, ha még eléri is a hirnvet, mely után vágyódik? Boldog lesz-e?

Ha igen, úgy ő lesz az első; a többi mind szívesen áldozná mindenét, amivel bír, ha még egyszer kezdhe né ott, ahol ututját a hirnév felé vette . . .

A „tekintetes“ ur . . .

Kolozsvár, jan. 20.

A sarki rendőr nagy reverenciával jelentette tegnap az inspekziós biztosnak, hogy Szőnyi Dénes megint „kihágáskodott“.

— A „néptanító“? — kérdi a biztos.

— Az, instálom.

A másik perczeben már pajzán derü váltotta föl a bűnügyek boszorkány konyháját. Dehát hogy is ne mikor Szőnyi Dénes a legérdekesebb alak, aki valaha a rendőrség körében megfordult!?

Nem is olyan régen még néptanító volt valamelyik közeli faluban, de a pálinka kiölte belőle a köteleességtudást és — elcsapták! Azóta hol itt, hol amott üti föl sátorfáját s a pálinka nap-nap után szánalomraméltóan tompítja elméjét. Mikor föl vitték a züllött külsejű ex-néptanítót, a biztos előtt katonásan összeütötte a bokáját:

— Kedves kapitány ur, megint itt vagyok! . . .

Üzletáthelyezés

— miatt —

Réti Sándor

Deák Ferencz-utca 4. sz. a.

— Látom, tanító uram. De hát megint faképnél hagyta tanítványait és az iskolákat?

— Tetszik tudni, szeretem a szabad életet . . .

— Most meg miért került ide ismét? faggatta a kapitány.

— Ha a kapitány ur mérlegének serpenyőjét az igazság felé fordítaná . . .

Erre a cifra beszédre illedelmesen közbe vágott a rendőr:

— Nem a mérlegért, vagy a serpenyőért van itt a tekintetes ur, hanem a főtevezés fényes nappal olyan dolgot csinált az „aszfalton”, hogy asszonyok, emberek elfutottak, mikor ránéztek . . .

— Részeg vagyok kérem, mentegedj a szerecséslen alkoholista.

— Nő ha részeg, majd nálunk marad pár hétig! vigasztalta a kapitány.

— Igy bálnak az intelligens elemekkel, ezudarság! — monologizált Szónyi és szomorú méltatlankodással haladt a rendőrrel a dolgozóház felé . . .

— **Olvasóink figyelmébe!** Aki hirdetéseink alapján valamit vásárol, vagy rendel, kérjük, hogy a megrendelésnél lapunkra hivatkozni sziveskedjék, mert akkor arkedvezményben részesül.

HIREK.

Kolozsvár, jan. 20.

— **Az egyetemre a mai nappal** beveződött rendes beiratási idő alatt 1356 hallgatót jegyeztek be. Ez a szám körülbelül föl fog emelkedni ezernégyszázon túl, mivel a hallgatóság egy része rektori engedély folytán a jövő hó közepéig haladékot nyert a beiratásra.

— **Szaporodnak a kéregetők.** Több oldalról vettünk föl szólalást a gombamódra elszaporodott kéregetők miatt. Különösen a külvárosi részekben valóságos garázda rendszert üznek és szemtelen tolakodással egyik a másiknak adja a kilincset. Nincs kifogásunk az ellen, ha elaggott, nyomorék individuumok szorulnak a társadalom nagylelkűségére és kéri a könyörületes, de az ellen igenis protestálunk, hogy munkaképes, kapa-kasza kerülők éljenek vissza a jótékonysággal. A rendőrbiztosok által tartott razziáknál erre is jó lesz figyelemmel lenni.

— **Kéménytüz.** Tegnap a kora délutáni órákban Berde Mózes-utczai Haller palotának egyik kéménye kigyuladt. Mielőtt azonban komolyabb veszély következett volna, a gyorsan kivonult tűzörség sikeres oltási munkálatait végzett.

— **Fiatal cipő tolvaj.** Bok Anuczet tizenkét éves cselédleány tegnap „pályatáranőjének” cipőjén felejtette tekintetét s hogy tovább bámulhassa és cso-

dálhassa a tetszetős jószágot egy alkalmas pillanatban ellopta a selyemmel himezett topánokat. Öröme csakhamar gyászba borult, mert rövid idő múltán — a káros följelentésének következtében — cipőstől együtt letartóztatták Bok Anuczet, akit, mert állandó lakása nincs, illetőségi helyére fognak tölenezolni.

— **Eljegyzés.** Tegnapelőtt tartotta eljegyzését Grosz Hermann betűszedő, Fischer Lotti kisaszszonynyal.

— **Felhívás.** Szombaton este az Európa kávéházban egy F. A. monogrammal ellátott bársonygalléru, kék szövetű új téli kabátot valaki elvitt s ott hagyta saját kabátját. Az illető felhívatik, hogy az elvitt téli kabátot az Európa kávéházban a kávésoknál adja vissza, a hol a saját kabátját is átveheti.

— **Tengerbe dobott attasé.** Nem rég jött a hír, hogy Hamdi bég volt berlini török attasé száműzték. Hajóra tették, hogy száműzetése helyére vigyék, de már az első éjszakán titokzatos módon eltűnt s azt beszélték, hogy öngyilkosságot követett el. Most azt jelentik Konstantinápolyból, hogy Hamdi bég holttestét a tenger a Bosporus partjára vetette. A kormány rendeletére a holttestet azonnal a legnagyobb titokban eltemették. Mindenki tudja, hogy Hamdi béget felső parancsra dobták a tengerbe, de az újságoknak egyetlen szót sem szabad róla írniok.

KÖZGAZDASÁG.

Gabona-árak:

A tegnapi hetivásáron a gabonaárak a következők voltak:

	kor. fill.	kor. fill.
Buza — — —	14 80	16 —
Rozs — — —	11 20	12 —
Törökbuza — — —	11 20	10 60
Takarmány-árpa — — —	10 60	11 —
Árpa jobb — — —	11 60	12 —
Zab — — —	11 40	10 60

értve mind m. mázsánként, vagyon áru és a helyi vasut állomásmánál átvéve.

Színház és Művészet.

— **Helyreigazítás.** „Boldizsár Ágnesről” írott kritikánkban félreértés következtében azt írtuk, hogy az énekszámokat Horváth Armánd komponálta. Mint értesülünk, Horváth csak szövegét írta a daloknak. A darab zenéje Stephanides Károly szerzeménye.

— **A bolond.** Rákosi Jenő és Szabados Béla operettje szerdán kerül színre páros számú bérleti előadásban az ismert szereposztással.

— **A menyem.** Fabrice Carré és Paul Bihaud kitűnő vigjátékát adják esütörtökön.

— **Clemenceau.** Dumasnak a nyáron fölújított drámája pénteken kerül színre Tólvölgyi Margittal a fő női szerepben.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár, kedd jan. 20-án

A doktor ur.

Bohózat. Irta: Molnár Ferencz.

SZEMÉLYEK:

Dr. Sárkány — — —	Mátrai
Puzsér — — —	Megyeri
Csató — — —	Kassai
Cseresnyés — — —	Dezséri
Bertalan — — —	Papp
Földrajztanár — — —	Ligeti
Igazgató — — —	Szegő
Sárkányné — — —	T. Halmi
Lenke — — —	Hegedüs
Marosiné — — —	Váradiné
1-ső) rendőr — — —	Váradiné
2-ik) — — —	Heltsai

Kezdeté este 7 óraker.

REGÉNY.

A radoccai boszorkányok.

Irta: Koncz Béla.

(23)

Aztán mindketten a belső udvar felé tartottak, a hol már várta őket Radoccai tiszteletes.

Terka asszony csaknem pityeregve adta elő a kezében tartott néhai csirke szomorú történetét, míg Radoccai Bálint ügyet sem vetve szavaira, éles tekintettel fürkészte az Ilonka lelki világát.

Hanem nyí lehet, hogy zárt könyv volt most ez egyszer a szerelmes lányka szíve, amelynek czimlapjáról mosolygó arczok tekintenek reánk, tartalmuk azonban retét, bánatos, mint az őszi napsugár, a mely hervadt rózsaszirmokért rózsanylás idején mereng,

Radoccai tiszteletes is most csak a czimlapját látta az Ilonka érzésvilágának, mert elégedetten esókolta meg derültnek látszó homlokát és megsimogatta aranyos szőke fürtjeit, vidám beszélgetéssel igyekezett véget vetni a Tarka asszony unalmas szörnyülködéseinek.

A reggelizés is a legkedélyesebb hangulatban folyt le és Ilonka nem győzött eléggé gyönyörködni a nagybácsijában, a kinek ősz hajához, komoly, tisztos arczához nagyon jól illett a vigság, csaknem pajkosan jókedv.

Ilyen hangulatban gyorsan telt az idő és csak akkor vették észre, hogy soká tartott a csevegés, amikor a reggeli miséhez megkondult a harang.

Gyorsan félbeszakadt az együttlét vidámsága, Radoccai tiszteletes a templomba sietett, míg Ilonka és Terka asszony a szobába mentek, hogy ünnepi ruhát öltsenek magukra és ők is jelen legyenek a misén.

(Folytatása köv.)

Kiadó-tulajdonos:

SCHABERL JÓZSEF.

Nyílttér.*)

Hogy mi mindenre képes egy ember — tisztán haszonlelésből — azt Dukesz Sándor tegnapi nyíltterével bemutatta. Tolvajnak nevez ez a cipészkontár; nyilván azért ragadtatta el magát a hazugság mocskos terén enynyire, hogy tisztára moshassa fekete lelkiismeretét. Feledi ez „ur”, hogy a holló hiába fürdik mert: fekete marad . . . Igyekszik talpnyaló által „bizonyítani” is, de ez sehogysen sikerül szegénynek, mert csak azok a munkások nyújtottak neki segédkezet a közönség megtévesztésére, a kikből hiányzik a férfias önérték és önállóság. Persze arról bölesen hallgat Dukesz „ur”, hogy nyílttéri hazugságait miért nem írták alá a többi munkásai is? — Egyszerűen azért, mert azok nem ijedtek meg Dukesz pressziójától. — A tolvaj szóért már megtettem a kellő lépéseket és hogy ezen aljas hazugságért lakolni is fog — az kétségtelen. Annak pedig csak örvendeni tudok, hogy szennyes ügyét Dukesz is a törvényszék elé viszi — ha ugyan saját vesztére ezt tenni fogja. Bár úgy lenne, legalább módomban lesz állításaim igazságát ott is bebizonyítani.

Önértetes társaim nevében:

Varju Fülöp.

*) E rovat alatt közöltekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Braun Mihály

● hangszerkészítő. ●
● Nagy javító műhely, nagy ●
● raktár az összes hangszer ●
● rek és azok alkatrészeinek. ●
● Kolozsvár, ●
● Vesselényi Miklós-utca 18. ●

BERNÁTH E. SÁNDOR

Erdély legnagyobb varrógép, kerékpár, hangszer és azok minden egyes alkatrészeinek raktára. A m. kir. posta és távirtda szállítója Kolozsvár, vashíd mellett.

Motorerőre szakszertűen berendezett, email kemenczevel és nikkal fűdővel felszerelt mechanikai műhelyben, minden e szakba vágó munkát gyorsan és szolid árban elkészíték. ● ● ●

Egy új valódi
Singer varrógép
himző készülékkel
35 forint készpénz.

Gepeimért tiz évig felelek.

Férfi és gyermek ruhák valamint
finom férfi szövetek kivételes

olcsó árakban beszerezhetők.

MEGHIVÁS.

Az Erdélyi Bank és Takarékpénztár- Részvénytársaság Kolozsvárt

t. cz. részvényeseit a f. évi január hó 31-én délutáni 6 órakor Kolozsvárt, az intézet helyiségében (Mátyás király-tér 32. szám) tartandó

RENDES KÖZGYŰLÉSÉRE

tisztelettel meghívja.

Azon t. cz. részvényesek, kik ezen közgyűlésen résztvenni óhajtanak, sziveskedjenek részvényeiket az alapszabályok 19. §-ának értelmében legkésőbb f. évi január hó 23-án déli 12 óráig vagy Kolozsvárt a társaság főpénztáránál, vagy Budapesten a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank (V. Dorottya-utca 1. szám) pénztáránál elismervény ellenében letenni.

A közgyűlés napirendje:

1. Az igazgatóság jelentése.
 2. Felügyelő-bizottság jelentése, a mérleg megállapítása, a nyereség felosztása iránti határozat és a felmentvény megszavazása.
 3. Igazgató-tanács választása.
 4. Egy igazgatósági tag választása.
 5. Felügyelő-bizottság választása.
 6. Felügyelő-bizottság tiszteletdíjának megállapítása.
 7. Esetleges indítványok.
- Kolozsvárt, 1903. január hóban.

Az igazgatóság.

Mérleg-számla.

Kolozsvárt, 1902. december 31-én.

Vagyon			Teher		
Be nem fizetett részvénytőke	1000000	—	Részvénytőke	2000000	—
Pénztárkészlet, szelvények és idegen pénznemek	439804	38	Tartalékalap	80000	—*
Váltó tárcza	6050941	91	Tisztviselői nyugdíjalap	19300	—
Előleg értékpapírra folyószámlában	1205366	—	Betét:		
Lombard előleg értékpapírra	32949	11	takarékbetét	6611786	64
Értékpapír-készlet:			folyószámlabetét	556354	70
állampapírok- és záloglevelekben stb.	495638	15	Pesti magyar kereskedelmi bank	646206	31
Kolozsvármegye törlesztéses kölcsöne	5265	10	Különféle hitelezők	40835	26
Adósk:			Fel nem vett osztalék	649	50
fedezettel	693518	72	Átmeneti tételek	44047	73
különféle adósk	179082	12	Nyereség egyenleg	120385	35
Leltár		7000			
	10119565	49		10119565	49

* A mennyiben a t. közgyűlés indítványunkat elfogadja, tartalékalapunk 90,000 koronára emelkedik.

Az igazgatóság.

Veszteség- és nyereség-számla.

Kolozsvárt, 1902. december 31-én.

Teher			Nyereség		
A vezérigazgató, tisztviselők és szolgák fizetése	35634	37	Nyereség áthozat 1901. évről	4304	76
Költség:			Tiszta kamatjövedelem	141685	40
irodabér, irodai kiadások, nyomtatványok, bélyegek és egyéb kiadások	22920	24	Különféle nyereség:		
Adó	11500	—	értékpapíron, külföldi váltón s idegen pénznemen	19874	69
Leírás:			Jutalék és különféle jövedelem	35979	76
kétes követelésből	9491	67			
leltárból	1912	98			
1902. évi nyereség	116080	59			
ehhez 1901. évi nyereség áthozat	4304	76			
	201844	61		201844	61

Az igazgatóság.

Nyom. Schaberi József „Gutenberg” könyvnyomdájában Kolozsvárt, Deák Ferencz-utca 18. sz.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.